OBRAZAC **Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga Programa vježbeničke prakse s načinom provedbe**	
HRVATSKA KOMORA OVLAŠTENIH INŽENJERA GEODEZIJE	
Početak savjetovanja: 15. listopada 2026.	**Završetak savjetovanja: 15. studenoga 2026.**
Ime/naziv sudionika savjetovanja koji daje svoje mišljenje, primjedbe i prijedloge na predloženi Nacrt prijedloga Programa vježbeničke prakse s načinom provedbe	Marijo Mirčeta mag.ing.geod. et geoinf. ovlašteni inženjer geodezije, mentor
Načelni komentari na predloženi Nacrt prijedloga Programa vježbeničke prakse s načinom provedbe	Poštovane kolegice i kolege, zahvaljujem Hrvatskoj komori ovlaštenih inženjera geodezije na uloženom trudu u pripremu Programa vježbeničke prakse i na razmatranju primjedbi iz prethodnog savjetovanja. Pozdravljam prihvaćena poboljšanja, osobito ona koja se odnose na zaštitu prava vježbenika, ali moram priznati da sam očekivao da će se nakon prethodnog savjetovanja dodatno razmotriti neka važna pitanja, prije svega ograničenje mentorstva na jednog vježbenika i obvezna struktura normiranih sati. Razumijem ciljeve tih rješenja, ali i dalje nisam uvjeren da su predložena ograničenja doista nužna za postizanje željene kvalitete stručnog osposobljavanja. Vjerujem da nam je svima cilj isti - omogućiti mladim inženjerima kvalitetno stručno osposobljavanje kako bi nakon završene prakse bili spremni za samostalan i odgovoran rad. Primjedbe iznosim u uvjerenju da se pojedina rješenja još mogu poboljšati prije konačnog donošenja Programa. **1. Razlozi za izmjene dosadašnjeg Programa** Razumijem potrebu da se pravila vježbeničke prakse povremeno preispitaju i unaprijede. Struka se razvija, mijenjaju se načini rada i opravdano je očekivati da se tome prilagođava i sustav stručnog osposobljavanja. U pratećim dokumentima obrazloženi su ciljevi predloženih izmjena, osobito poboljšanje kvalitete mentorstva, osiguravanje odgovarajuće širine stručnog iskustva i jasnije praćenje rada vježbenika. Te ciljeve podržavam. Ipak, nakon razmatranja predloženih izmjena ostaje osnovno pitanje: koji su konkretni nedostaci dosadašnjeg sustava utvrđeni i zbog čega je ocijenjeno da ih je potrebno otkloniti upravo predloženim ograničenjima? Jesu li u provedbi dosadašnjeg Programa utvrđeni konkretni problemi u kvaliteti mentorstva, stručnoj osposobljenosti vježbenika ili praćenju njihova rada te postoje li podaci koji pokazuju da su ti problemi

	povezani s mogućnošću mentoriranja više vježbenika ili dosadašnjim načinom evidentiranja stručnog rada? Ako takvi podaci postoje, bilo bi korisno jasnije ih prikazati i povezati s konkretnim predloženim mjerama. Ako su izmjene prvenstveno usmjerene na preventivno podizanje kvalitete, što je opravdan cilj, ostaje pitanje jesu li takva ograničenja u ovom trenutku doista nužna i bi li se isti cilj mogao postići manje ograničavajućim rješenjima. **2. Stvarna dostupnost mentorskih mjesta i različit učinak na geodetske urede** Prema objavljenim podacima, približno 1.026 ovlaštenih inženjera potencijalno ispunjava uvjet potrebnog stručnog iskustva za mentorstvo, dok mentorstvo trenutačno obavlja njih 117. Također se navodi da 558 od 716 analiziranih ureda i pravnih osoba s potencijalnim mentorima ima samo jednog potencijalnog mentora. Ovi podaci pokazuju da postoji znatna razlika između procijenjenog broja potencijalnih mentora i broja onih koji mentorstvo stvarno obavljaju. Naime, jedno je broj inženjera koji prema dostupnim podacima mogu ispunjavati uvjete za mentorstvo, a drugo broj onih koji imaju stvarnu mogućnost i namjeru zaposliti vježbenika te preuzeti njegovo mentorstvo. Samim time, broj potencijalnih mentora ne može se poistovjetiti s brojem stvarno dostupnih mentorskih mjesta. Tu razliku bi trebalo uzeti u obzir pri procjeni učinaka predloženog ograničenja na jednog vježbenika po mentoru. Nadalje, predloženo ograničenje na jednog vježbenika po mentoru ne mora imati jednak učinak na sve geodetske urede. Manji uredi, u kojima često radi samo jedan ovlašteni inženjer, imaju manje mogućnosti prilagodbe od većih tvrtki s više ovlaštenih inženjera. Pozdravljam doprinos većih geodetskih sustava i njihovu sposobnost organizacije rada, zapošljavanja većeg broja stručnjaka i pružanja mogućnosti stručnog osposobljavanja mladim inženjerima, ali želim ukazati na to da manji uredi nemaju jednake organizacijske i kadrovske mogućnosti. Ne smatram da pravila trebaju biti različita za male i velike urede. Međutim, mislim da bi pri donošenju Programa trebalo uzeti u obzir da ista ograničenja mogu imati različite posljedice. Zabrinjava me mogućnost da predloženo ograničenje dodatno oteža razvoj manjih geodetskih ureda, osobito onih koji žele zapošljavati mlade inženjere i postupno stvarati vlastiti stručni kadar. Istodobno bi se mogla smanjiti stvarna dostupnost mentorskih mjesta i otežati zapošljavanje mladih stručnjaka. Iako je u pratećim dokumentima obrazložena namjera poboljšanja kvalitete mentorstva, smatram da još nije dovoljno uvjerljivo pokazano zašto je za ostvarenje tog cilja nužno ograničiti mentorstvo na samo jednog vježbenika.

	Zbog toga smatram da bi odredbu o ograničenju mentorstva na jednog vježbenika trebalo ponovno preispitati i ne donositi u predloženom obliku dok se ne razjasne njezina nužnost i moguće posljedice. **3. Potpore za zapošljavanje i širi interes za razvoj struke** Htio bih spomenuti i pitanje koje nije izravno vezano uz sam Program, ali mislim da je važno za procjenu njegovih mogućih učinaka. Država putem Hrvatskog zavoda za zapošljavanje potiče zapošljavanje i stručno osposobljavanje mladih osoba. Pojedine potpore za pripravništvo mogu, uz propisane uvjete, trajati do dvije godine. Ako poslodavac tijekom tog razdoblja uredno zapošljava i osposobljava vježbenika, a vježbenik nakon dvije godine ne može završiti praksu zbog nedostupnosti određene vrste poslova, postavlja se pitanje koliko su takva rješenja međusobno usklađena. Naravno, potpora za zapošljavanje sama po sebi ne jamči završetak prakse ni stjecanje ovlaštenja, ali ipak, mislim da bi bilo dobro da sustav stručnog osposobljavanja bude što predvidiviji, osobito kada se u zapošljavanje mladih stručnjaka ulažu i javna sredstva. Država istodobno ulaže u razvoj geodetske djelatnosti, katastarske projekte i druge poslove od javnog interesa, pa je zajednički interes omogućiti mladim inženjerima kvalitetno osposobljavanje, ali i razuman i predvidiv put do profesionalnog osamostaljenja. **4. Pitanja važna za ocjenu proporcionalnosti predloženih ograničenja** Iako je uz prijedlog Programa izrađena i Izjava o ocjeni proporcionalnosti, moram priznati da nakon njezina razmatranja i dalje dvojim o tome jesu li nužnost i moguće posljedice pojedinih ograničenja dovoljno uvjerljivo obrazložene. Ta pitanja važno je dodatno razjasniti, osobito imajući u vidu da je za Izjavu o ocjeni proporcionalnosti predviđeno pribavljanje suglasnosti Državne geodetske uprave. 1. Na temelju kojih su konkretnih podataka i iskustava iz provedbe dosadašnjeg Programa utvrđeni nedostaci koji opravdavaju uvođenje predloženih ograničenja? 2. Na temelju kojih podataka i stručnih razloga se ocjenjuje da je potrebno ograničiti mentorstvo na jednog vježbenika po mentoru? 3. Je li posebno razmotrena mogućnost da jedan mentor vodi najviše dva vježbenika te može li se dodatno obrazložiti zašto manje ograničavajuća rješenja, uključujući fleksibilniju raspodjelu normiranih sati, nisu ocijenjena dovoljnima za postizanje ciljeva Programa? 4. Koja je konkretna zakonska osnova za propisivanje obvezne strukture od 1.280 i 640 normiranih sati kao uvjeta za završetak vježbeničke prakse? 5. Na temelju kojih su stručnih kriterija određeni upravo navedeni brojevi normiranih sati i njihov raspored između pojedinih razina?

	6. U kojoj mjeri mogućnost nastavka prakse iz članka 9. stavka 5. otklanja nepovoljne posljedice za vježbenika koji je tijekom propisanog razdoblja uredno radio i stekao potrebne stručne kompetencije, ali zbog nedostupnosti pojedinih vrsta poslova nije ostvario propisanu raspodjelu normiranih sati? 7. Kako je procijenjen zajednički učinak ograničenja broja vježbenika, obveznih normativa i administrativnih obveza na stvarnu dostupnost mentorstva, manje i specijalizirane urede te mogućnosti zapošljavanja mladih stručnjaka? **5. Zaključak i prijedlog** Iako pozdravljam poboljšanja prihvaćena nakon prethodnog savjetovanja, moram priznati da sam očekivao dodatno preispitivanje pojedinih ograničenja, osobito njihova mogućeg utjecaja na dostupnost mentorstva, položaj vježbenika i mogućnosti razvoja manjih geodetskih ureda. Podržavam promjene koje su stručno opravdane i pridonose kvaliteti osposobljavanja, ali smatram da bi svaka značajnija promjena trebala imati jasno prepoznat razlog, očekivanu korist i obrazloženu nužnost u odnosu na postojeća pravila. Zabrinjava mogućnost da se, u nastojanju da unaprijedimo sustav, uvedu pravila koja će vježbenicima, mentorima i pojedinim geodetskim uredima otežati položaj, a da pritom ne bude dovoljno uvjerljivo pokazano kakvu će stvarnu korist takve promjene donijeti kvaliteti stručnog osposobljavanja. Razumijem nastojanje da se osigura kvalitetnija vježbenička praksu i vjerujem da svi dijelimo taj cilj. Međutim, i nakon razmatranja obrazloženja ostaju važna pitanja o nužnosti novih ograničenja i njihovim mogućim posljedicama. Zato smatram opravdanim još jednom preispitati njihovo uvođenje prije konačnog donošenja Programa. **Ako se prije donošenja Programa ne može dovoljno uvjerljivo obrazložiti potreba za predloženim ograničenjima, njihova nužnost u odnosu na manje ograničavajuća rješenja te moguće posljedice za vježbenike, mentore i geodetske urede, predlažem da se ona ne donose u predloženom obliku, nego da se u tim dijelovima razmotri zadržavanje dosadašnjih pravila.** Vjerujem da dosad prihvaćena poboljšanja pokazuju koliko stručna rasprava može pridonijeti kvaliteti Programa. Zato smatram da bi bilo razboritije dodatno razjasniti nužnost i moguće posljedice preostalih ograničenja prije njihova uvođenja, nego donositi rješenja o kojima postoje opravdane stručne dvojbe. Zadržavanje dosadašnjih pravila u tim dijelovima ne bi značilo odustajanje od unapređenja vježbeničke prakse, nego bi omogućilo da se buduće promjene temelje na jasnije utvrđenim potrebama i očekivanim koristima za cijelu struku.

Primjedbe na pojedine članke: 1., 2., 3. ….	**1. Odredbe o broju vježbenika po mentoru, članak 6. stavak 1.** Predloženim Programom predviđeno je da jedan mentor može voditi samo jednog vježbenika, dok je prema dosadašnjim pravilima mogao voditi do tri. Razumijem želju da se svakom vježbeniku osigura dovoljno vremena i pažnje mentora. Ipak, smatram da bi prije uvođenja ograničenja na jednog vježbenika trebalo jasnije obrazložiti njegovu nužnost, osobito u odnosu na manje ograničavajuća rješenja. Mogućnost da jedan mentor vodi najviše dva vježbenika već bi predstavljala znatno ograničenje u odnosu na dosadašnji sustav, a istodobno bi ostavila određenu fleksibilnost uredima koji imaju samo jednog ovlaštenog inženjera. Kvaliteta mentorstva, po meni, ne ovisi samo o broju vježbenika, nego i o organizaciji rada, odgovornosti mentora i stvarnom uključivanju vježbenika u stručne poslove. U objavljenim podacima navodi se da mentorstvo trenutačno obavlja 117 ovlaštenih inženjera, od kojih 91 vodi jednog vježbenika, 22 dvojicu, a četiri trojicu. Bilo bi korisno pojasniti postoje li podaci iz dosadašnje prakse koji pokazuju da su poteškoće u kvaliteti mentorstva bile povezane upravo s brojem vježbenika po mentoru. **Prijedlog:** Predlažem da se odredba o ograničenju mentorstva na jednog vježbenika preispita i ne donese u predloženom obliku dok se ne utvrdi njezina nužnost i opravdanost. Ako se ipak ocijeni da je potrebno smanjiti dosadašnji dopušteni broj vježbenika po mentoru, predlažem razmotriti manje ograničavajuće rješenje prema kojem bi jedan mentor mogao voditi najviše dva vježbenika. **2. Odredbe o obveznim normativima stručnog rada, članak 9. stavci 2. – 4.** Predloženim Programom propisuje se najmanje 1.280 normiranih sati Razine I te dodatnih 640 normiranih sati Razine II ili III. Razumijem namjeru da se vježbeniku osigura dovoljno iskustva u različitim područjima geodetske djelatnosti. Smatram važnim i da budući ovlašteni inženjeri steknu odgovarajuća znanja iz katastarskih poslova. Međutim, u praksi se postavlja pitanje koliko je takav raspored poslova moguće unaprijed osigurati. Geodetski uredi ne ugovaraju poslove prema potrebama vježbeničke prakse, nego prema potrebama naručitelja, tržišnim okolnostima i području kojim se pretežno bave. Neki uredi imaju više katastarskih poslova, neki rade pretežno u graditeljstvu, a neki su specijalizirani za druge vrste geodetskih radova. Poslodavac može uredno poslovati, mentor savjesno obavljati svoje obveze, a vježbenik kvalitetno raditi i stjecati znanje, ali se svejedno može dogoditi da tijekom dvije godine ne bude dovoljno poslova iz određene razine. To ne bi trebalo automatski značiti da vježbenik nije dovoljno osposobljen.

	Zato smatram da bi prije propisivanja ovakve obvezne raspodjele normiranih sati trebalo preispitati njezinu stvarnu potrebu i moguće posljedice za vježbenike i poslodavce. Iako razumijem posebnu važnost katastarskih poslova, smatram da bi bilo korisno dodatno obrazložiti odabranu raspodjelu normiranih sati. Predloženim modelom dvije trećine obveznog fonda vežu se uz Razinu I, dok je preostalu trećinu dovoljno ostvariti u Razini II ili Razini III. Vježbenik tako može ispuniti propisane normative, a da pritom ne ostvari normirani minimum u jednoj od preostalih razina. Zbog toga se postavlja pitanje osigurava li takva raspodjela sama po sebi željenu širinu stručnog iskustva i zašto je upravo takav omjer ocijenjen potrebnim. **Prijedlog:** Preispitati potrebu za propisanom raspodjelom normiranih sati i odustati od njezina uvođenja u predloženom obliku ako se ne može jasno obrazložiti njezina nužnost, osobito imajući u vidu da mogućnost ostvarivanja pojedinih normativa ovisi o vrsti i opsegu poslova koje poslodavac uspije ugovoriti, a ne samo o radu i stručnom napretku vježbenika. **3. Odnos obveznih normativa prema zakonskim uvjetima i različitim načinima stjecanja stručnog iskustva, članak 4. stavak 3., članak 9. stavci 2. i 3. te članak 19. stavak 1.** Zakon o obavljanju geodetske djelatnosti propisuje uvjete u pogledu trajanja i vrste stručnog iskustva potrebnog za upis u Imenik ovlaštenih inženjera geodezije te predviđa različite načine njegova stjecanja. Razumijem da Komora u okviru svojih ovlasti pobliže uređuje provedbu vježbeničke prakse i da različiti načini stjecanja iskustva ne moraju biti uređeni potpuno jednako. Ipak, smatram važnim dodatno pojasniti zašto se upravo za vježbeničku praksu propisuje obvezna raspodjela normiranih sati te predstavlja li ona provedbenu razradu postojećih zakonskih uvjeta ili u pojedinim okolnostima može djelovati kao dodatni uvjet za pristup profesiji. Također mislim da bi bilo korisno obrazložiti kako se kod različitih zakonskih načina stjecanja stručnog iskustva osigurava usporediva razina stručne osposobljenosti. **Prijedlog:** Preispitati potrebu za propisivanjem obvezne strukture normiranih sati u odnosu na postojeće zakonske uvjete i druge načine stjecanja stručnog iskustva te odustati od njezina uvođenja ako se ne može dovoljno jasno obrazložiti njezina nužnost i odgovarajuće zakonsko uporište. **4. Odredbe o normiranim satima i provjeri kompetencija, članak 9. stavci 2. i 3., članak 10. stavci 1., 3. i 4., članak 12. stavak 2. te članak 14. stavci 2. i 3.** Mislim da je važno razlikovati normirane sate od stvarnog vremena koje je vježbenik proveo radeći na određenom zadatku. Normirani sati služe vrednovanju opsega stručnih poslova, dok stvarno vrijeme potrebno za njihovo obavljanje može biti drukčije. U Izjavi o ocjeni proporcionalnosti ukupnih 1.920 normiranih sati uspoređuje se s približno polovicom fonda radnog vremena tijekom dvije godine. Budući da normirani sati ne predstavljaju nužno stvarno utrošeno vrijeme, smatram da bi bilo korisno dodatno obrazložiti na čemu se temelji takva usporedba.

	Standard geodetskih usluga ima svoju važnu svrhu u vrednovanju geodetskih poslova. Međutim, pri njegovoj primjeni u vježbeničkoj praksi bilo bi korisno dodatno pojasniti kako se broj normiranih sati povezuje sa stvarnom stručnom osposobljenošću pojedinog vježbenika. Broj normiranih sati može biti koristan pokazatelj opsega rada, ali ne bi ga trebalo poistovjećivati sa samom razinom stručnog znanja. Pri određivanju uvjeta za završetak vježbeničke prakse veću važnost bi trebalo pridati stvarno stečenim znanjima i kompetencijama, a ne isključivo ispunjenju propisane raspodjele normiranih sati. **Prijedlog:** Preispitati obveznu raspodjelu normiranih sati kako ona ne bi postala prepreka završetku prakse vježbenicima koji su stekli potrebne stručne kompetencije. **5. Odredbe o završetku i nastavku vježbeničke prakse, članak 9. stavci 2., 3. i 5. te članak 19. stavak 1.** Pri donošenju Programa posebnu pozornost bi trebalo posvetiti položaju vježbenika. Mladi inženjer koji se zaposli u geodetskom uredu ne može unaprijed znati koje će poslove taj ured ugovoriti tijekom sljedeće dvije godine. Često na to ne može utjecati ni sam poslodavac. Zbog toga dva vježbenika mogu jednako savjesno raditi i steći usporediva znanja, a ipak imati različite mogućnosti završetka prakse samo zato što rade u uredima s različitim vrstama poslova. Pozdravljam što je predviđena mogućnost nastavka prakse, priznavanja već ostvarenog rada i odgovarajućeg postupanja pri negativnoj ocjeni. Ipak, nastavak prakse može značiti dodatno čekanje, promjenu poslodavca ili odgodu profesionalnog osamostaljenja. **Prijedlog:** Preispitati i ne donositi odredbe koje bi mogle dovesti do nepotrebnog produljenja vježbeničke prakse zbog neostvarene raspodjele normativa, ako je vježbenik stekao potrebna stručna znanja i iskustvo. **6. Odredbe o evidenciji rada, razvrstavanju poslova i provjeri kompetencija, članak 12. stavci 2. – 5., članak 13. te članak 14. stavci 2. i 3.** Podržavam uredno vođenje evidencije vježbeničke prakse i jasnu provjeru stečenih kompetencija. To je važno i za vježbenika i za mentora. Ipak, mislim da bi trebalo nastojati da administrativne obveze budu što jednostavnije, kako bi mentoru ostalo dovoljno vremena za stvarni stručni rad s vježbenikom. Pri ocjenjivanju bi se trebalo što više osloniti na konkretne poslove koje je vježbenik obavio, njegovu razinu samostalnosti, razumijevanje postupaka i sposobnost odgovornog stručnog odlučivanja, a administrativna evidencija trebala bi služiti kao potpora takvoj ocjeni, a ne postati važnija od nje. **Prijedlog:** Pojednostavniti administrativne obveze gdje god je moguće.
Kvalificirani elektronički potpis sudionika savjetovanja	MARIJO MIRČETA Digitally signed by MARIJO MIRČETA Date: 2026.11.13 15:03:55 +01'00'

Datum dostave obrasca	13.11.2026.
Jeste li suglasni da se ovaj obrazac s imenom/nazivom sudionika savjetovanja objavi na mrežnim stranicama HKOIG	DA

Popunjeni obrazac treba dostaviti zaključno do 15. studenoga 2026. na adresu elektroničke pošte: hkoig@hkoig.hr.

* Sukladno važećim propisima o zaštiti osobnih podataka osobni podaci neće se koristiti u druge svrhe, osim u povijesne, statističke ili znanstvene svrhe, uz uvjet poduzimanja odgovarajućih zaštitnih mjera. Anonimni, uvredljivi ili irelevantni komentari neće se objaviti.